

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

Såmannssøndag – Søndag 31. januar 2021

Prekentekest: Markus 4,26-43

Lesetekst I: Jeremia 20,7-9

Lesetekst II: Romerbrevet 10,13-17

Hva er såkornet?

Såkornet er i denne lignelsen Guds rike. Jesu første offentlige tale i Markus handler også om Guds rike. I kapittel 1,15 kan vi lese et referat fra talen hans. Referatet er kort, og kanskje det nettopp er et sammenfattet referat, eller oppsummering, vi leser. Jesus forkynte: *Tiden er inne, Guds rike er kommet nær. Vend om og tro på evangeliet.*

Guds rike er et stort tema, og i en gudstjeneste kan man ikke ha som mål å dekke hele dette store emnet. Da strekker ikke tiden til. Dermed må man gjøre noen valg. Hva skal menigheten sitte igjen med?

Jesu første tale er en omvendelsestale. Tro på evangeliet, er Jesu budskap. Det handler om forkynnens kraft. Slik bonden sådde kornet, skal vi så Guds Ord ved forkynnelsen. Hva som forkynnes er heller ikke likegyldig. Det såkornet bonden bruker er avgjørende for hvilken høst han senere får. Slik er det også med forkynnelsen. Forkynnens innhold må føre mennesker til omvendelse og til evangeliet.

Derfor ligger fokuset i denne tekstgjennomgåelsen på viktigheten av å forkynne evangeliet.

Blir forkynnelsen alltid godt mottatt?

Profeten Jeremia fikk erfare på kroppen og psyken at det ikke alltid er applaus å høste. Han forkynte trofast det Gud påla ham. Likevel høstet han latter, hån og spott fra folket.

Herrens ord er blitt til spott og skam for meg hele dagen

Jeremia prøver å glemme Herren. Han prøver å være stille om det budskapet Herren har åpenbart for ham. Da erfarer profeten at budskapet brenner i han. For det er ikke folkets meninger om Gud som skal råde, men Guds Ord til folket.

Selv om budskapet Jeremia skulle forkynne ville koste ham mye rent menneskelig, så er det slik Herren ønsket det. Guds ord og vilje skal forkynnes. Jeremias oppdrag er å forkynne. Slik en bonde sår såkornet, skal Jeremia forkynne Guds vilje.

Hver den som påkaller Herrens navn skal bli frelst

I Romerbrevet 10 er vi midt inne i Paulus Israelskapitler. Paulus sier i disse versene at *hver den som påkaller Herrens navn skal bli frelst*. I dette ligger det universelle. Både jøde og ikke-jøde Alle har samme Herre, skriver Paulus, og Han er rik nok for alle som påkaller Ham.

Så spør Paulus retorisk, og det er gode spørsmål som vi til stadighet må minne oss selv og hverandre om. For hvordan kan mennesker påkalle Herrens navn, om de ikke tror? Videre - hvordan kan de tro om de aldri har hørt? Og hvordan kan mennesker høre, uten forkynnelsen?

Det er mange gode gjerninger vi kan gjøre, vise godhet og nestekjærlighet, som viser evangeliet i praksis. Samtidig må vi fremholde at evangeliet er et budskap, og det budskapet må forkynnes med ord.

Hvilket såkorn?

Man trenger ikke være rakettforsker for å forstå at det såkornet bonden bruker, får konsekvenser for innhøstningen. Dersom bonden sår med tistelfrø, vil det vokse fram tistler.

Slik er det også i Guds rike. Det er ikke likegyldig hva vi forkynner. Paulus skriver at troen kommer av det budskapet en hører, og budskapet kommer av Kristi ord. I dette ligger det en formaning til oss som forkynner. Budskapet og vår forkynnelse skal komme av Kristi ord. Det er ikke våre egne tanker og smarte filosofier som gir tro – det er evangeliet.

Da jeg var ungdomsarbeider, fikk jeg en gang spørsmål om jeg kunne frelse en ungdom. Han hadde gått på bedehuset lenge, hørt på forkynnelsen og deltatt i diverse aktiviteter. Nå kom han til meg, og ville bli frelst. Jeg måtte si som sant var, at jeg ikke hadde makt til å frelse noen – ikke en gang meg selv. Det er bare en som kan frelse og skape tro i menneskehjerter – det er Herren.

Min tjeneste er ikke å frelse, men å forkynne evangeliet. Slik bonden selv ikke omskaper såkornet til korn, men sår det ut og ser hvordan nytt liv oppstår fra jordsmonnet.

Skal vi så tie om det mektigste og vakreste Gud har betrodd oss?

Evangeliet tilbake til jødene

Det er mye, og det finnes mange gode tiltak og initiativ for å gjøre godt mot det jødiske folk. Jeg er overbevist om at vi skal gjøre godt mot Israel og forkynne evangeliet i både ord og handling.

Det betyr blant annet at vi skal stå opp mot antisemittisme, hjelpe de utsatte og sårbare, arbeide for fred og forsoning. Samtidig betyr det at vi skal møte dem med ord. Vi kan, og skal ikke, tie om evangeliet i møte med det jødiske folk.

I kjølvann av holocaust og kirkens antijødiske holdning gjennom århundrer, har flere teologer og kirkeledere spurt om vi skal belaste det jødiske folk med omvendelsesforkynnelse. De spør om vi ikke har gjort nok ondt mot dette folket.

Jeg er for det første helt grunnleggende uenig i at det er et onde å forkynne evangeliet. Dernest mener jeg at det vil være en enda større ugjerning mot det jødiske folk om vi skulle holde evangeliet borte fra dem.

Det største vi har fått fra Israel er evangeliet, Guds kraft til frelse. Vi har fått høre budskapet om han som døde og overvant døden, og fått påkalle hans navn. Skylder ikke vi å dele dette budskapet med det folket vi har fått det fra?

Jeg mener at vi som kristne har et ansvar om å dele evangeliet med det jødiske folk. Det er et ansvar ingen kristne bør distansere seg fra. Da tror jeg vi vil starte med å gjenoppdage våre jødiske røtter, og leve ut troen og evangeliet på en slik måte at det jødiske folk ser hva vi har fått del i (Rom 11,11).

Dernest må vi møte det jødiske folk i respekt og kjærlighet, med forståelse og kunnskap om synagogens og kirkens historie. Vi trenger en ydmyk tilnærming, samtidig som vi forkynner evangeliet til omvendelse.

Tålmodighet

Jeg vil også ta med et vers fra Jakobs brev. For Jakob skriver også om bonden. Her kommer tålmodighetsaspektet godt fram, og det må vi også minne hverandre om. Ofte kan vi nok ønske at Herren arbeidet raskere med «veksten» i det såkornet vi har sådd ut. Men hør hva Jakob skriver:

Vær da tålmodige, søsken, til Herren kommer! En bonde må vente på den dyrebare grøden fra jorden og være tålmodig til både høstregnet og vårregnet har falt (Jakob 5,7)

La oss være tro mot den oppgaven Herren har satt oss til, ved å vitne om han som er oppstandelsen og livet. La evangeliet få runge blant oss, med frimodighet, respekt og kjærlighet. La forkynnelsen vår være preget av Kristi ord. Og la oss være tålmodige og trofaste i vår tjeneste, i tillit og tro til Han som er høstens Herre (Luk 10,2).

Vegard Soltveit

Generalsekretær Den Norske Israelsmisjon
vegard@israelsmisjonen.no